

ATATÜRK DİNİ DÜŞÜNCE İLE İÇ İÇEDİR (4)

(...düenden devam)

Münir Hayri Egeli'nin anlattığına göre, bir gün kendisinin, namaz kıldığını Atatürk'e söylemişler. Atatürk ona niçin namaz kıldığını sormuş. O da: "Namaz kılınca içimde bir huzur ve sükûn hissediyorum." demiş. Meclistekiler gülüşmüşler. Atatürk gülenlere dönüp şöyle demiş: "Batmak üzere olan bir gemide bulunsanız her halde 'Yetiş Gazi' demezsiniz, 'Allah' dersiniz. Bundan tabii ne olabilir?" Sonra Münir Hayriye dönmüş: **"Dün yadaki işlerine zarar getirmemek şartıyla namazını kıl, heykel yap, resim de."**

Demiş. (s. 18)

"Atatürk ve Hz. Muhammed bölümünde Atatürk'ün, Hz. Peygamber'den söz ederken **"Hz. Peygamber", "Peygamber Efendimiz", "Fahr-ı Kâinât Efendimiz"**

, ve Peygamber döneminden de

"Peygamberimizin zaman-ı saâdetlerinde (onun mutluluk saçan çağlarında)"

şeklindeki saygı ifadelerini kullandığı belirtilmektedir.

30.10.1922 tarihli meclis toplantısında Saltanatın kaldırılması görüşmelerinde İslâm'da babadan oğula intikal eden bir saltanat sistemi olmadığını belirttikten sonra Atatürk, Hz. Peygamber hakkında şunları söylemiştir:

"... Arabi tarihlerinde bu akşam Hz. Muhammed'in doğum yıldönümüne rastlar. İnşallah bu hayırlı tesadüftür. Hz. Muhammed çocukluk ve gençlik günlerini geçirdi. Fakat henüz peygamber olmadı. Yüzü nûrânî, rûşd-ü rüyette bedelsiz (akıl ve görüş doğruluğunda eşsiz), sözünde sadık, hilm-ü mürüvvetçe (hoşgörü ve mertlikçe) başkalarına üstün olan Muhammed Mustafa, bu seçkin vasıflarıyla Muhammed el-Emîn (güvenilir, doğru insan) oldu. Ondan sonra ancak kırk yaşında nübüvvet (peygamberlik), kırk üç yaşında risalet (elçilik) geldi.

Fahr-ı âlem Efendimiz

, sonsuz tehlikeler ve sıkıntılarla 20 yıl uğraştı ve İslâm dinini kurmaya ait peygamberlik vazifesini başardıktan sonra vâsıl-ı a'lây-i illiyyîn oldu (yüceler yücesine kavuştu)." (s. 24, Borak, 17)

İsmet Paşa döneminde 1946'da başbakanlık yapmış olan İslâmiyat bilim adamı Şemsettin

Günaltay, Atatürk'ün, Hz. Peygamber'in askeri dehasına hayranlığını şöyle anlatmış:

İslâm düşmanı olan bir doğubilimci, Hz. Muhammed'i küçük düşüren, iftira ve yalanlarla dolu bir tarih kitabı yazmış, bir Türk aydını da, bu kitabı Türkçe'ye çevirip Atatürk'e takdim etmiş. Bu eseri gözden geçiren Atatürk, Şemseddin Günaltay'ı, Erenköy'deki köşkünden Dolmabahçe Sarayına getirtmiş ve "Hocam, şu kitabı gördünüz mü? Bu konuda ne dersiniz?" demiş.

Bir fikri olmadığını belirten Günaltay, kitabı okuyup fikir beyan edebilmesi için süre istemiş. Kitap hakkında bir an önce kesin kanaat sahibi olabilmek için Günaltay'ı tekrar huzuruna getiren Atatürk.

- Kitabı tetkik ettiniz mi (incelediniz mi), fikriniz nedir? Demiş. Günaltay da:

- Ele alınacak bir şey değil, bir facia Paşam!

Deyince Atatürk yerinden fırlayıp Başvekil İsmet Paşa'ya:

- **Bu paçavrayı toplatın ve tercümeyi yapan (...) Bey'i de devlet hizmetinde kullanılmamak üzere Hükümet kapısından uzaklaştırın! Demiş.** (s. 25-26)

Bedir Zaferi hakkındaki görüşü:

"Hz. Muhammed'in, bir avuç imanlı Müslümanla mahşer gibi kalabalık ve alabildiğine zengin Kureyş ordusuna karşı Bedir Meydan Muharebesinde kazandığı zafer, fanî insanların kârı değildir. Onun peygamberliğinin en kuvvetli delîli işte bu savaştır!" (s. 27, Gürtaş, 24-29)

Atatürk'e, yeryüzünde en hayran olduğu insan kimdir, diye sorulduğunda **"Şüphesiz ki Hz. Muhammed'dir"** i (s. 28, Borak 77). derd

Cumhuriyet kurulduktan sonra Atatürk, Kur'ân'ın Türkçe'ye çevrilmesi ve anlaşılır bir Türkçe Tefsîrinin yapılması için gayret sarf etmiş, çeviri için Mehmet Akif Ersoy'a, Tefsîr de M. Hamdi Yazır'a sipariş edilmiştir. Neden bunu istemiştir? Kendisi bunun sebebini şöyle belirtiyor:

"Türkler dinlerinin ne olduğunu bilmiyorlar. Bunun için Kur'ân Türkçe olmalıdır." (s. 31, Gürtaş, 39-40; Tetik 13), "Türk, Kur'ân'ın arkasından koşuyor; fakat onun ne dediğini anlamıyor, içinde neler var, bilmiyor, bilmeden tapınıyor. Benim maksadım, arkasından koştuğu kitapta neler olduğunu Türk anlasın." (s. 31, Ergin, 5/1957)

Sadettin Kaynak, Atatürk'ün emriyle hazırladığı bazı surelerden seçmeleri, Atatürk'ün meclisinde Türkçe olarak konuşma üslûbuyla okumuştur. Dikkatle dinleyen Atatürk: **"Kur'ân'da neler varmış, bunlardan bizim haberimiz yoktu!"** demiştir (s.38)

Hafız Yaşar Okur'un anlattığına göre **"Atatürk için Ramazanların büyük bir önemi vardı. Ramazan gelir gelmez ince saz heyeti Çankaya Köşküne giremezdi. Kandil geceleri de saz çaldırmazlardı. Sadece beni huzurlarına çağırır, Kur'ân-ı Kerîm'den bazı sureler okuturlardı. Ben okurken gözleri bir noktaya takılır, derin bir huşu (saygı) ile dinlerdi. Ruhen çok lezzet aldığı her halinden anlaşılırdı.**

Ramazanlarda bir ay müddetle Hacı Bayram-ı Velî ve Zincirlikuyu camilerinde şehitlerimizin ruhuna hatm-i şerîf okumamı emrederdi. Birçok vesilelerle şöyle demişti:

- **Mukaddes mihrabı cehlin elinden alıp ehlinin eline vermek zamanı gelmiştir." (s. 39-40, Gotthard 62-63)**

Beykoz İmamı, başından geçen bir olayı şöyle anlatmış:

"Bir gün ikindi vakti, İskele'nin yanındaki kahvede oturuyordum. Bir an kahvenin önünde birkaç otomobil birden durdu. En önde duran otomobilden, o zamana kadar hiç karşılaşmadığım, fakat görür görmez tanıdığım Atatürk çıktı. Onun geldiği haberi o kadar çabuk yayılmıştı ki Beykozlular bir an içinde etrafını sardılar. Halkın sevinç nidaları uğultu halinde yükseliyor, herkes biraz daha ileriye yaklaşmaya çalışıyordu. Atatürk etrafına baktıktan sonra:

- Beykoz imamı burada mı, gelsin de konuşalım, dedi.

Kalabalıktan ayrılıp ileri çıktım ve:

- Buyur, Paşam, dedim, konuşalım.

Atatürk sol avucunda bulunan üzümleri bana göstererek:

- Hoca, dedi, bu helâl de, bunun suyu niçin haram? Bize anlatsana!

Birdenbire şaşırmıştım. Bu soruya ben nereden cevap bulacaktım? Bir müddet düşündüm, aklıma bir şey gelmiyordu, Allah'tan imdat bekliyordum. Bir ara nasıl oldu bilmem, aklıma gelen bir cümle dudaklarımdan döküldü:

- Paşam, karın sana helâl de kızın niçin haram?

Atatürk hafifçe gülümseyerek:

- Hoca sen âlimsin, ben softaları arıyorum. Yarın Saraya gel de seninle konuşalım, dedi.

Ertesi gün Saraya gittim, beni karşısına oturttu, saatlerce bana Kur'ân'dan âyetler okutarak kendisi tefsir etti. (s. 51-53, Borak, 61-62).

Atatürk'ün din hakkındaki görüş ve düşünceleri "Atatürk ve Din" kitabından alınmıştır. Eser, Isparta, Süleyman Demirel Üniversitesi yayınları arasında çıkmıştır. İsteme adresi: S.D.Ü. Yayın Müdürlüğü, Merkez Kampus, Isparta, Tel. 0246-237 04 28

(devamı yarın..)